

895.

Od Vsetína.

Včeras byla maměčina,  
a dneskaj už si Ozéfkova.

Včeras měla pěknú tkánku,  
a dneskaj už máš pěknú šatku.

Včeras měla pěkný věnec,  
a dneskaj už máš pěkný čepec.

A na tom čepci pěknú rúšku,  
už ty nebudeš věcěj drůžkú.

896.

Z Víškovce u St. Hrozenkova.

Počkaj ty, A - ni - čka, budzěš to - mu rá - da, počkaj ty  
A - ni - čka, budzěš to - mu rá - da, až ci ten mu - ží - ček, až ci ten  
mu - ží - ček, vy - ma - lu - je zá - da.

[: Počkaj ty, Anička,  
budzěš tomu ráda, :]  
[: až ci ten mužiček :]  
vymaluje záda.

[: Jako vymaluje,  
tako polutuje. :]  
[: Čo je po lútosci :]  
kedz ma boľá kosci.

## X. Od rodičů nevěstinyých do domu ženichova.

897.

Z Jasenky.

Bart. II. 267.

*Pomalu.*

Dyž sem by - la u ma - mě - ky svo - jí, o - na ňa stró - ji - la  
stró - ji - la ňa ja - ko kví - tek pol - ní;  
le - da sa ňa zby - la a já ne - bo - žát - ko, mo - sím od ní.

Dyž sem byla u maměnky svojí,  
strójiła ňa jako kvítek polní;  
ona ňa strójiła  
leda\* sa ňa zbyla  
a já nebožátko mosím od ní.

Děkujem vám, má maměnko, za to,  
vychovali ste ňa jako zláto;  
tá moja poctivost',  
to je moja radost',  
tá ně bude trvat až na věčnost.

\* Leda, aby.